

DIUMENGE XIII DURANT L'ANY (A)
Homilia del P. Anselm Parés, monjo de Montserrat
2 de juliol de 2017
2R 4, 8-11.14-16a / Rm 6, 3-4.8-11 / Mt 10, 37-42

Totes les lectures que ens han estat proclamades en la missa d'avui, germans i germanes, tenen un fil conductor. Aquest fil és l'ensenyament de Jesús als qui el volem seguir; als seus deixebles de tots els temps.

Aquest ensenyament, ja ho veurem, no pot ser altre que la pràctica de l'amor de Déu, i de la caritat amb el nostre proïsme. És el que ens demana el manament resum de la Llei de Déu: Estimaràs Déu sobre totes les coses i al proïsme com a tu mateix.

Ja la primera lectura, que és un fragment del 2on llibre dels Reis, que ens transmet un episodi de la vida del profeta Eliseu; ens parla d'una dona del poble de Sunam que vol obsequiar el profeta Eliseu. Li fa construir, d'acord amb el seu marit, una habitació a la terrassa de la seva casa, perquè el profeta es pugui retirar i descansar quan passi pel seu poble. L'home de Déu, Eliseu, en agraïment li fa un obsequi. Li diu a la dona, que no tenia fills: "L'any que ve, per aquest temps, amanyagaràs un fill". A mi m'impressionen aquestes paraules d'Eliseu, perquè són aproximadament les mateixes que va dirigir el Senyor a Sara, l'esposa d'Abraham, quan va ser rebut per ell com a hoste a l'alzina de Mambré.

Aquest episodi de l'Antic Testament ens mostra el compliment d'una frase de Jesús que hem escoltat a l'evangeli d'avui. Diu "Qui acull un profeta perquè és profeta tindrà la recompensa de profeta". Efectivament, la dona sunamita va acollir el profeta Eliseu a casa seva i, encara que no surt a la lectura d'avui, l'any següent va tenir un fill, tal com el profeta li havia anunciat.

La segona lectura, que és un fragment de la carta de St. Pau als cristians de Roma, ens parla de la nova vida en Crist que hem de portar els qui hem estat batejats. Efectivament, St. Pau ens diu que pel Baptisme hem estat sepultats amb Crist en la seva mort. I, així com Crist va ser ressuscitat d'entre els morts pel seu Pare, també nosaltres hem d'emprendre una vida nova. Aquesta vida nova, tot i que el fragment d'avui no ho explicita, és la pràctica de la caritat, fonament de la vida cristiana.

Finalment, l'evangeli que ens ha estat proclamat, germans, ens parla de la radicalitat que demana el seguiment de Jesús. Esmentaré només el començament: "Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és bo per venir amb mi". I continua en la mateixa línia de radicalitat fins a la meitat de l'evangeli.

No ens hem d'espantar per aquesta radicalitat que demana Jesús als qui el volen seguir. Penso que no ho demana a tothom, sinó als qui el volen seguir de més a prop.

Durant la seva vida pública en el nostre món, tenia molts deixebles que el seguien; uns més propers, com els apòstols, i altres que el seguien més de lluny. Fins que va arribar un moment que molts el van deixar, tal com ens transmet St. Joan en el seu evangeli.

Tots els cristians, que hem estat batejats, estem cridats a seguir el Crist. I Ell vol que perseverem en el seu seguiment fins el final de la nostra vida. Això, germans i germanes, no és una cosa fàcil en el nostre món tan complicat. Necessitem el seu ajut. Li podríem demanar avui, en aquesta Eucaristia que estem celebrant.